

Три патенца

Старата патка нададе викъ отъ курника :

— Га! га! га!

— Защо грачешъ толкова рано? — надникна презъ плетената малка врата черната крава. Нейнитѣ голѣми като ябълки очи свѣтнаха въ мрачината на птичата спалня.

— Ахъ, ти ли си, сестро? Тичай, моля ти се, на общината! Кажи да биятъ барабана и обадятъ на цѣлия свѣтъ, че вече се излюпиха моитѣ три патенца. На връщане се отбий на Станевия дюкянъ да имъ купишъ три червени мержанови герданчета.

Кравата поклати глава, звънецътъ ѝ почна да дрънколи.

— Винаги съмъ смѣтала, — рече тя, — че ако въ София решатъ да наградятъ нѣкого за глупостъ, първата награда ще вземешъ ти. Голѣмо чудо станало — три патета. Азъ родихъ на стопанина два вола и никоѣ не дойде да ме поздрави.

— Мамо, — обади се най-мал-

кото пате, — дотегна ми да стоя въ тоя тъменъ курникъ. Хайде да излѣземъ на чистъ въздухъ!

— Отвори поне съ рогъ вратата да излѣземъ, — помоли се патката на кравата.

Кравата бутна вратичката на курника и тя скръцна. Патката изведе тритѣ свои златни патенца. Тѣ вдигаха смѣшно своитѣ жълти лопатки и се клатѣха като стари баби. Навънъ бѣше рано и росно. Натегналитѣ отъ цвѣтъ бѣли дървета ронѣха прашецъ. Дѣдо Нойко стѣгаше ралото — гласѣше се да върви на оранъ. Далечъ нѣкъде надъ яснозеленитѣ хълмове горѣше пожаръ: скоро ще се покаже червената глава на слънцето. Изведнажъ забуча селската камбана. Патката наведе глава къмъ малкитѣ и рече смутена:

— Навѣрно камбаната бие по случай вашето рождение, мои зрънца! Нали сж най-кубавитѣ патета на земното кълбо, — обърна се тя къмъ пуяка,